Sommer 2011

Programmering og Anvendt Statistik med SAS

Rettevejledning

1)

Det korte svar er b) fordi output sætningen er uden for do løkken. I a) og c) er outputsætningen inden i do løkken, hvorved der genereres fem observationer. I øvrigt er output sætningen i b) overflødig, da der en imbedded output-stamtement før run-statementet

2)

Det er et umådeligt kedeligt program

*følgende linje definerer navnet på det datasæt, der skal skrives til.

Eksisterer det i forvejen, vil det blive overskrevet;

data aa:

*følgende er en DO-sætning, der siger, at for værdier for i, der går fra 1 til 50

skal det efterfølgende programstykke (indtil end) udføres;

do i=1 to 50;

*x sættes lig med i. Dermed kommer der en kolonne i datasættet med x-værdier fra

(i overenstemmelse med værdierne for i/en kopi af data for i);

x=i

*endnu en kolonne defineres med navnet y. Værdierne for y er simuleret ved udtrykket

1 + (2 gange værdien af x) + en tilfældig værdi fra en uniform distribution over intervallet [0:1];

*Tallet 1234 er seed for generatoren af tilfældige tal. den sikrer at der opnås de samme talværdier hver gang programmet afvikles, men da kaldet af ranuni er inde i et stort datastep bliver de genererede tal i selve datasteppet selvfølgelig "tilfældige";

```
y=1+2*x+ranuni(1234);
```

*Følgende sikrer, at alle observationer/beregniner inden for DO-løkken skrives til datasættet

inden DO afsluttes med end;

output;

end:

*Run sikrer at det hidtige programstykke eksekveres;

RUN

*makroen gives navnet m, og vil efter kørsel kunne kaldes fra makro kataloget "Sasmacr";

%macro m:

*for ii-værdierne 5 til 50 skal det efterfølgende program køres indtil end statement;

```
%do ii=5 %to 50;
*følgende kalder en generel regressionsprocedure, som skal køres for datasættet
aa;
proc reg data=aa;
*regressionsmodellen specificeres;
model y=x;
*forudsætning for udvælgelse af observationer er, at i er mindre end den af
makroen dannede ii,
dvs. i ligger indenfor intervallet [4:49];

*Der udføres altså mange regressioner med fra 4 til 49 observationer;

where i<&ii;
*Run sikrer at det hidtidige programstykke eksekveres;
run;
*makroens DO-løkke afsluttes;
%end;
*makroen afsluttes;
%mend;</pre>
```

3)

I opgaven bruges successiv summation i linien k+i; Formlens højreside er et helt elementært regneudtryk.

```
data b;
do i=1 to 10;
k+i;
sum=(i+1)*i/2;
output;
end;
run;
proc print;
run;
```

4)

Det korte svar er, at det skal være c), fordi det kun er i dette print, at en variable hedder k. Output b) er dannet med by i; og a) er dannet helt uden by-statement.

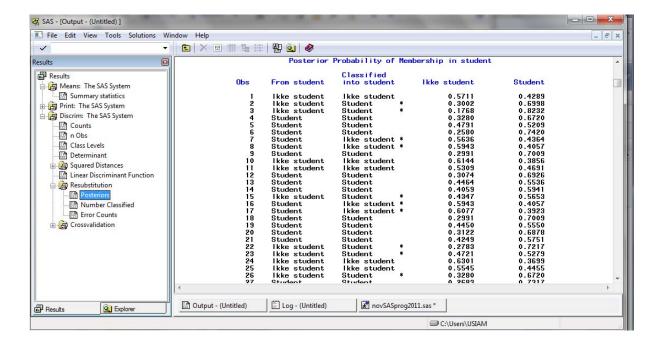
5)

En kort besvarelse til første deler programmet

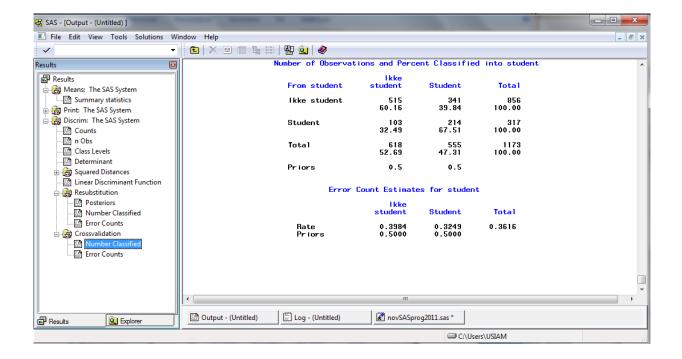
```
proc discrim data=sasprog.stamdata outstat=bstat method=normal pool=yes
list crossvalidate;
class student;
*priors prop;
var V204 V179 V154 V131 V57;;
```

run;

Outputtet indeholder forskellige tabeller, der viser resultatet af diskriminansanalysen. I tabellen over "posteriors" angives sandsynligheden for at respondenten har studentereksamen for hver enkelt observation.



En optælling af cross classifications giver

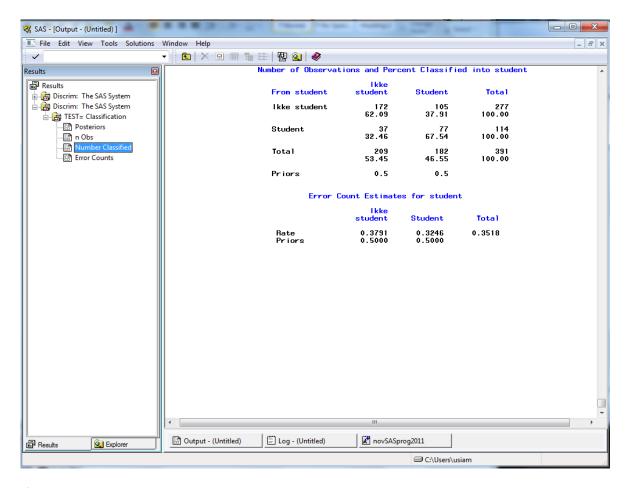


Der er for mange, der klassificeres som student i forhold til hvor mange, der i virkeligheden er i datamaterialet.

I programmet ovenfor gemmes klassifikationsreglen i datasættet bstat. Ved hjælp af disse klassifikationsregler kan respondenterne i datasættet testdata klassificeres ved programmet

```
proc discrim data=bstat testdata=sasprog.testdata testout=tout testlist;
class student;
var V204 V179 V154 V131 V57;
run;
```

Det er svært at sige noget fornuftigt om resultaterne. Der er for mange, der klassificeres som studenter. Diskriminansreglerne er ikke en del af pensum.

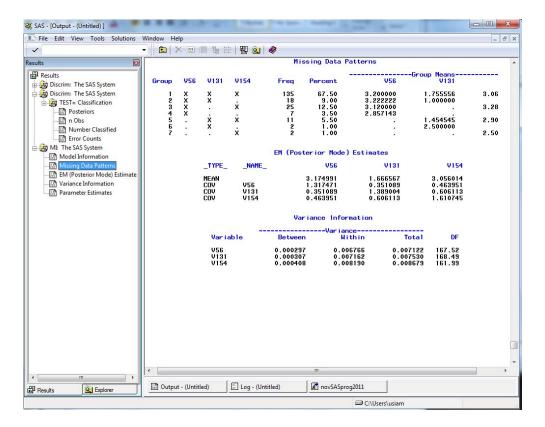


6)

```
Proc mi data=sasprog.miss mu0=3 3 3 out=outmi;;
var v56 v131 v154;
run;
```

Missing data pattern viser, at der ikke er tale om monotont manglende værdier, de ruden videre kan fyldes ud ved successive regressioner. Der anvendes derfor MCMC metoden pr default. Det synes meningsløst at fylde op til monotont missing med MCMC og så fortsætte med regressionsmetoder. Der mangler simpelthen for meget.

Ud fra varianserne kan man se at within variansen er ca 25 gange større end between varianser. det betyder at langt hovedparten af den statistiske variation skyldes variationen i data og IKKE variationen mellem de fem imputationer, so pr default dannes. Antal imputationer kan sættes op, men praksis siger, at det er uden betydning. Desuden er det tidsspilde på de langsomme servere i eksamenslokalet.



Testene for hypoteserne om at middelværdierne er 3 dannes ved optionen mu0=3 3 3 i procedurekaldet. Det ser ud som om der ses mindre video (klart mindre end 3) end der haves gæster (en anelse over 3) og høres musik (stort set lig med 3) (eller også er skalaen vendt om, men det er uden betydning for opgaven)

+ for 110.	
t for H0: Variable Minimum Maximum Mu0 Mean=Mu0 Pr	> t
V56 3.143628 3.187296 3.000000 2.03	0.0437
V131 1.629444 1.675840 3.000000 -15.47	<.0001
V154 3.053419 3.108022 3.000000 0.83	0.4065

Danameter Estimates

Det sidste delspørgsmål besvares ved først et kald af proc reg (her er det meget vigt at linien by _imputation_; er med for ellers regnes på et datasæt med fem gang esp mange observationer, som det oprindelige). Dernæst kaldes proc MIanalyze.

```
proc reg data=outmi outest=outreg covout;
model v56=V154 V131;
by _Imputation_;
run;

proc mianalyze data=outreg;
modeleffects Intercept v154 v131;
test v154=v131=0/mult;
run;
```

I outputtet fra MIanalyze ses på de tre regressionsestimater. Koefficienten til de to hældningskoefficienter er klart forskellige fra nul, så et simultant test synes overflødigt. Det udføres dog alligevel med test statementet med en klar forkastelse af, at de to forklarende variable kan udelades på en gang til følge. Om man har gæster afhænger altså positivt af, om man ser video og hører musik (man hører altså musik og ser video med sine gæster - eller hvad?)

